

Arild Lundquist

7898 LIMINGEN

14.06.2010

Nord-Trøndelag politidistrikt
Strandv. 38

7713 STEINKJER

POLITIANMELDELSE

Politianmelder med dette Ernst Moe, lederen av Disiplinærnemnden, for å ha fattet konklusjon mot bedre viten og for tjenesteforsømmelse. Konklusjon er vedtatt av disiplinærnemndens leder alene.

Bilag 1. Disiplinærnemndens konklusjon av 1. mars 2010. Sak. DNM-005-2010/OSO-127-2009.

Bilag 2. Disiplinærnemndens konklusjon av 1. mars 2010. Sak. DNM-017-2010/OSL-128-2009.

Jeg klaget advokat Oddvar Fosaas og advokat Brynjar Mørkved, begge under advokatkontoret Arvesen & Co. i Oslo inn for advokatforeningen.

Bilag 3. Klage til advokatforeningen dat. 31.07.2009.

Advokat Fosaas

Adv. Fosaas ble klaget inn for advokatforeningen fordi han valgte å reise på ferie da anken til Borgarting lagmannsrett skulle skrives. En prosessfullmektig kan trekke seg fra sin prosessfullmakt, men han plikter å utføre det som ikke kan utestå uten at parten utsettes for tap. En anke er noe som en advokat plikter å skrive for at oppdragsgiver ikke skal lide rettstap. Det vises til Lov av 13. aug. 1915 Nr. 6 §50 og Lov om mekling og rettergang i sivile tvister (tvisteloven) kapittel 3 (prosessfullmektiger og rettslige medhjelpere) § 3-6 (2).

Viser også til adv. Brynjar Mørkveds brev til advokatforeningen av 15. oktober 2009 side 2, hvor han påpeker at han måtte skrive anken i adv. Fosaas fravær.

Bilag 4. Adv. Mørkveds brev av 15. oktober 2009 til advokatforeningen.

Viser videre til min klage til Disiplinærnemnden av 09.02.2010 og der vedlagte oppdragsvilkår jf pkt. 14, 15 og 16. I oppdragsvilkårene er de forhold som loven viser til ang. advokatens plikt til å utføre det som ikke kan utestå vedtatt av advokaten. Det presiseres at det ikke fremkommer noe om klagefrist til advokatforeningen i oppdragsvilkårene.

Bilag 5. Klage til Disiplinærnemnden dat. 09.02.2010 med vedlegg.

Ernst Moe som både er dommer og leder i Disiplinærnemnden uttaler at;

"Disiplinærnemnden kan heller ikke se at de advokatetiske regler er overtrådt ved at innklagede skal ha gjort seg utilgjengelig for å bistå klageren med utformingen av anke."

"Klageren kan ikke ha en berettiget forventning om at innklagede til enhver tid og uten forutgående avtale om det skal være tilgjengelig når klager har behov for det. Disiplinærnemnden kan på denne bakgrunn ikke se at innklagede har overtrådt de advokatetiske regler. Klagen må avvises som åpenbart grunnløs."

Dette er uttalelser fra en person som både har utdanning og kompetanse nok til å forstå at det han skriver åpenbart er feil.

Ernst Moe gjør et poeng av at jeg har måttet redegjøre for min advokat ang. forståelsen av loven. Ernst Moe skriver;

"Disiplinærnemnden finner det bemerkelsesverdig at klageren anfører at han måtte lære opp innklagede, at innklagede hadde gitt uttrykk for at tingrettens dom var riktig, at klageren selv skrev utkast til anke, og at han til tross for dette, ville ha innklagedes bistand til å fremsette anke."

Dette er en særdels bemerkelsesverdig uttalelse. Selv om jeg påpekte enn rekke ting som er feil ved dommen og dermed har skrevet ned det som jeg mener er viktig å ha med i en anke, må man benytte advokat til å få anken formelt riktig skrevet. Når Fosaas har prosessfullmakt til å bistå meg, har han plikt til å skrive anken for at jeg ikke skal lide rettstap. La meg legge til at min nye advokat mener at saken under ingen omstendighet er foreldet og at Oslo tingretts dom er feil i sin helhet og han krever ny behandling i tingretten.

Adv. Mørkved

Advokat Brynjar Mørkved ble klaget inn for advokatforeningen fordi han krevde kr. 1500,- pr. time for å kjøre bil til sitt eget kontor i Oslo. En strekning fra Overhalla i Nord-Trøndelag til Oslo.

Senere trakk jeg adv. Mørkveds prosessfullmakt tilbake, men han fortsatte å utføre arbeid i min sak på oppdrag fra adv. Fosaas. Mørkved hadde dermed i utgangspunktet ikke lov til å arbeide med min sak. Uansett skal ikke jeg betale for slikt arbeid, når Mørkved arbeider på oppdrag for adv. Fosaas. Da må faktura sendes til Fosaas. Det var ikke aktuelt for meg å betale hans faktura og jeg ba ham sende faktura til adv. Fosaas. Deretter ville jeg ta saken opp med Fosaas.

Da adv. Fosaas og Mørkved ikke klarte eller ville bli enige seg imellom ang. de ekstra utgiftene jeg ble påført, klaget jeg begge advokatene inne for advokatforeningen.

Videre ble Mørkved klaget inn for advokatforeningen fordi han fakturerte timer (arbeid som han utførte på oppdrag av adv. Fosaas) direkte til meg etter at jeg hadde trukket adv. Mørkveds prosessfullmakt tilbake. Da svarte adv. Mørkved med å sende klage til forlikrådet.

Selv om Mørkved ikke hadde prosessfullmakt av meg og dermed ikke hadde krav på betaling, betalte jeg adv. Mørkved det han krevde i forliksrådet. Dette for å få saken ute av verden, selv om hans fakturering også var høyst uklar fordi han hadde forhøyet kravet betraktelig i forhold til opprinnelig faktura.

Jeg ba Mørkved trekke saken i forliksrådet da jeg hadde innbetalt hans pengekrav. Han var ikke villig til det, for han skulle også ha betalt for det arbeid han hadde hatt med å skrive klagen til forliksrådet. Dette var forhold som jeg også krevde at advokatforeningen skulle vurdere og dermed var på ingen måte klagen for sent innsendt i forhold til fristen på 6 måneder. Saken var også ferdig i domstolene og advokatforeningen kunne dermed fritt vurdere klagen.

Ernst Moe alene avviste klagen i disiplinærnemnden fordi han mente klagen var for sent innsendt i forhold til fristen på seks måneder.

Advokaten har plikt til å informere oppdragsgiver/klient om klagefristen. En slik informasjon er ikke i oppdragsvilkårene fra adv. Fosaas eller for adv. Mørkved (se bilag 5), men tvert om kreves det at klagen først sendes skriftlig til advokatfirmaet. Jeg var ikke klar over klagefristen på seks måneder før jeg mottok oppdragsbekreftelsen fra min nye advokat.

Bilag 6. Oppdragsbekreftelse dat. 29. juli 2009 fra adv. Danielsen & Co. AS.

Det vises også til oppdragsvilkårene fra adv. Smålås side 4 hvor klagefristen er oppgitt.

Bilag 7. Oppdragsvilkårene for advokatene Christensen – Ertsaas – Kjøren – Smålås.

Klagefristen er i utgangspunktet 6 måneder, men det er ingen absolutt frist. Det heter i advokatforskriften;

”Når det har gått 3 år fra parten ble kjent med avgjørelsen eller ble kjent med eller burde ha blitt kjent med de forhold klagen bygger på, kan klage ikke lenger fremsettes.”

Når advokaten ikke har opplyst om klagefristen, må det være advokaten som må bære ansvaret om klagefristen på 6 måneder oversittes.

Det var uansett forhold i klagen og anken til disiplinærnemnden som ikke var foreldet jf fristen på seks måneder. Det vises til adv. Mørkveds klage til forliksrådet og det forhold at han ikke ville trekke saken for forliksrådet selv om jeg hadde innbetalt hans krav.

Bilag 8. Klage til Disiplinærnemnden dat. 22.12.2009.

Bilag 9. Brev av 03.11.2009 til adv. Mørkved, som også var vedlagt som bilag 9 til klage av 22.12.2009 til disiplinærnemnden.

Når Ernst Moe valgte å avviste klagen, er det en avgjørelse som er mot bedre viten og en klar tjenesteforsømmelse. Det var forhold i klagen som åpenbart ikke var foreldet i forhold til fristen på 6 måneder eller 3 år.

Ernst Moe har høy juridisk kompetanse og dermed blir hans konklusjon svært alvorlig. Avgjørelsen til Ernst Moe er av en slik art at det kan trekkes paralleller til saken hvor Tilsynsrådet for advokatvirksomhet den 23. februar 2010 ble ilagt et gebyr på kr. 400.000,- av Klagenemnda for offentlige anskaffelser.

Klagenemnda fant at Tilsynsrådet for advokatvirksomhet hadde opptrådt grovt uaktsomt. Tilsynsrådet ble ikke hørt i at de trodde Tilsynsrådet for advokatvirksomhet var et privat organ og at juristene i tilsynsrådet ikke forsto eller hadde kompetanse for offentlige innkjøp.

Bilag 10. Klagenemnda for offentlige anskaffelser vedtak av 23. februar 2010 i sak 2009-229-24.

Selv om Ernst Moe (etter det jeg kjenner til) ikke hadde økonomiske fordeler ved en slik konklusjon, er hans konklusjon likevel forsettelig. Han trakk en konklusjon som av bekvemmelighetshensyn var fordelaktig for ham. Konsekvensen for advokatene ville ha vært såvidt store at han heller valgte å avvise klagen.

I likhet med Tilsynsrådet for advokatvirksomhet bør heller ikke lederen av Disiplinærnemnden Ernst Moe bli hørt, hvis han påstår at han ikke avsa en konklusjon mot bedre viten og for ikke å ha opptrådt på en måte som innebærer tjenesteforsømmelse ved at han nektet en realitetsbehandling av sakene i Disiplinærnemnden.

Det har ingen hensikt å ha en advokatforening som skal behandle klager på advokater hvis organet ikke er et reelt klageorgan. Hvis organet bare er til for at det tilsynelatende skal ivareta rettssikkerheten, har en klage til advokatforeningen ingen hensikt. Ernst Moe kjenner lovverket og vet utmerket godt at advokater ikke kan fratrukke en prosessfullmakt uten at vedkommende er pliktig til å utføre prosesshandlinger som ikke kan utesås. Konklusjon til Ernst Moe er derfor mot bedre viten og en klar tjenesteforsømmelse.

Tilsynsrådet for advokatvirksomhet hadde alle tegn på å være en ulovlig privat virksomhet. Virksomheten var ikke bare beskyttet mot demokratisk/offentlig kontroll, men at den også var helt ute av kontroll.

Politiet bør i likhet med Klagenemnda for offentlige anskaffelser vise at samfunnet ikke aksepterer at personer med juridisk høy kompetanse og med samfunnsansvar for å ivareta rettssikkerheten, legger til grunn lovstridig lovtolkning. Politiet prioriterer mange ganger å ikke bruke ressurser på saker, selv om gjerningsmannen er kjent. At samfunnstopper som er satt til å håndheve lov og rett, ikke følger lovverket, er så alvorlig og skadelig for tilliten til rettssystemet at politiet bør prioritere denne anmeldelsen. Faktisk bærer hele det juridiske miljøet preg av å være i et kaos.

Jeg har fremsatt pengekrav i klagen til advokatforeningen og ved anke til disiplinærnemnden. Da Ernst Moe mot bedre viten valgte å avvise saken til realitetsbehandling i Disiplinærnemnden, er Ernst Moe erstatningspliktig også på grunn av tjenesteforsømmelse.

1. Ernst Moe som leder av Disiplinærnemnden straffes for å ha avsagt en konklusjon mot bedre viten og for tjenesteforsømmelse.
2. Ernst Moe dømmes til å betale Arild Lundquist erstatning på til sammen kroner 96.468,37.

Arild Lundquist

I alt 10 bilag

Anild Lundquist
7898 LIMINGEN

<i>Deres referanse</i>	<i>Vår referanse</i>	<i>Dato</i>	<i>Dok.nr.</i>
	11143889 5479/10-43	19.08.2010	03
<i>Forholdets art</i>	<i>Etterforsker</i>		
Uunlate en tjenestehandlig (§324)	GARBERG, Trond		
<i>Saken er registrert ved</i>	<i>Påtaleansvarlig jurist</i>		
politi og lensmann i Steinkjer	BJERKEM, Sigbjørn		
<i>Gjeningsdato</i>	<i>Gjeningssted</i>		
01.01.2009			

Bekreftelse på anmeldt forhold

Påtalemyndigheten kan fremme erstatningskrav for Dem i forbindelse med en eventuell straffesak. Dette må i så fall dokumenteres. Dersom De ikke allerede har levert en skriftlig dokumentasjon på et eventuelt krav, må dette gjøres snarest, og senest innen tre uker. Dersom fristen ikke overholdes, kan De ikke påregne at kravet blir tatt med i forbindelse med en eventuell straffesak. Hvis De ønsker fristen forlenget, må politiet kontaktes.
Ved all henvendelse til politiet må vår referanse oppgis.

Det er ikke nødvendig å kontakte politiet med mindre De har nye opplysninger i saken. Politiet vil søke å etterforske saken slik at den er best mulig belyst når avgjørelse tas. Dersom De kontakter et forsikringsselskap i sakens anledning, må dette skrive tas med, da dette er nødvendig bekreftelse på at forholdet er anmeldt.

Dersom De har innlevert anmeldelsen på vegne av en annen person, gjelder det ovenstående også ham/henne.
Når saken er ferdig behandlet, vil De få en skriftlig underretning om påtalemyndighetens avgjørelse.

Med hilsen
Nord-Trøndelag politidistrikt

Nord-Trøndelag politidistrikt

Retts og påtaleenheten, besøk: Statens Hus
Post: Politimesteren i Nord trøndelag, Postboks2620, 7734 STEINKJER
Tel: 74121000 Faks: 74121025
E-post:

Arild Lundquist

7898 Limingen

31.08.2010

Nord-Trøndelag politidistrikt
Postboks 2620

7734 Steinkjer

Deres ref: 11143889 5479/10-43

ERSTATNINGSKRAV VED ANMELDELSE

Viser til deres brev av 19.08.2010 med krav om dokumentasjon på erstatningskrav i forbindelse med straffesak.

Vil først bemerke at dere har registrert saken som forhold som gjelder;
"Unnlåte en tjenestehandling (§324)".

Vil minne om at saken også gjelder anmeldelse av: **Handling mot bedre viten - (Strl § 110).**

Dokumentasjon på erstatningskrav.

I tillegg til faktura som jeg har betalt og som jeg dermed kan dokumentere, har jeg krevd erstatning for ekstra utgifter i forbindelse med at jeg måtte reise til Oslo for å bistå adv. Mørkved, noe som ikke hadde vært nødvendig hvis adv. Fosaas – som kjente saken godt – hadde skrevet anken. I tillegg til bilag 3 side 8 og bilag 8 side 8 til anmeldelsen, legger jeg ved brev av 26.01.2009 til advokat Oddvar Fosaas som dokumentasjon på erstatningskravet.

Bilag 1. Brev av 26.01.2009 til Adv. Fosaas.

Mitt krav til adv. Brynjar Mørkved var

- Jf (bilag 1) brev av 26.01.2009 side 2 har jeg fremsatt krav på kr. 24.550,-.	
- Jf domsslutning fra Forlikrådet kr.....	24.600,37.
Totalt kr.	49.150,37.

Som dokumentasjon vedlegges fakturagrunnlag fra adv. Mørkved og domsslutning fra Forlikrådet.

Bilag 2. Fakturagrunnlag fra adv. Mørkved dat. 14.08.2008.

Bilag 3. Domsslutning Forlikrådet.

Mitt krav til adv. Oddvar Fosaas var

- Jf (bilag 1) brev av 26.01.2009 side 2 har jeg fremsatt krav på kr.. 18.318,-
 - Jf bilag 3 side 8 pkt. 5 i anmeldelsen, jf også brev av 26.01.09 kr. 9.000,-
 - Jf bilag 3 side 7 andre avsnitt i anmeldelsen kr. 20.000,-
 Totalt kr. 47.318,-

Totalt krav mot adv. Fosaas og Mørkved var på kr. 96.468,37

Det var enighet mellom adv. Fosaas og meg om at advokatforeningen kunne avgjøre erstatningskravet, slik at saken ikke ble brakt inn for de ordinære domstolene. Dette for at uoverensstemmelsen mellom oss ble løst på billigste måte. Da lederen i Disiplinærnemnden avviste saken, ble heller ikke erstatningskravet vurdert.

I forbindelse med anmeldelsen har jeg glemt å ta med utgifter jeg hadde i forbindelse med Forliksklagen.

Bilag 4. Faktura fra Rettshjelper Camilla Lindalen as. kr..... 1.738,-

I tillegg krever jeg 12% renter.

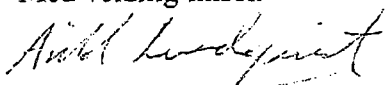
Erstatningskrav kr. 98.206,37.
 Pluss 12% renter kr. 11.784,76.
 Totalt erstatningskrav kr. 109.991,13.

Som tilleggsopplysninger vil jeg vise til mitt brev av 09.02.2010 til Disiplinærnemnden for advokater, hvor jeg forbeholder meg retten til å komme med ytterligere anførsler og bevis, dette på grunn av at jeg hadde liten tid til å gjennomgå saken før jeg måtte reise på jobb offshore.

Bilag 5. Breva av 09.02.2010 til Disiplinærnemnden for advokater.

Det vises til (bilag 2 til anmeldelsen) Disiplinærnemndens vedtak av 1. mars 2010 side 3 første avsnitt, hvor Ernst Moe bekrefter at ankefristen var 1. mars 2010. Til tross for at jeg har forbeholdt meg retten til å komme med ytterligere bevis og anførsler, har Disiplinærnemndens leder Ernst Moe avgjort anken, før ankefristens utløp. Dette er i strid med reglene for hvordan en anke skal behandles. Det kan se ut som om det har vært en hastesak for Disiplinærnemnden, for at jeg ikke skulle komme med ytterligere bevis og anførsler som vanskeliggjorde saken for ham.

Med vennlig hilsen

 Arild Lundquist

NORD-TRØNDELAG POLITIDISTRIKT
STATENS HUS
7734 STEINKJER

30/08-2010
5479/10-43

JUS101

15340
ARILD LUNDQUIST

7898 LIMINGEN

UNDERRETNING TIL KLAGER :

ANMELDELSNR. : 11143889 REGISTRERT DEN 05/08-10
FORHOLDETS ART : UNNLATE EN TJENESTEHANDLIG (PAR.324)
GJERNINGSDATO/-STED : 01/01-09/
SAKEN REGISTRERT VED: POLITI OG LENSMANN I STEINKJER

PÅTALEANSVARLIG : BJERKEM, SIGBJØRN
ETTERFORSKER : GARBERG, TROND

ANMELDTE NR. 1: MOE, ERNST
27/08-10 DE UNDERRETTEDES OM AT FORHOLDET ER HENLAGT DA DET
ANTAS IKKE Å VÆRE RIMELIG GRUNN TIL Å UNDERSØKE
OM DET FORELIGGER STRAFFBART FORHOLD, JF. STRAFFE-
PROSESSLOVEN PAR. 224, 1.LEDD.

SKULLE DET SENERE FREMKOMME NYE OPPLYSNINGER SOM
FØRER TIL AT ETTERFORSKINGEN BLIR GJENNOPPTATT, VIL
DE FÅ NY UNDERRETNING.

HENLEGGELSEN KAN PÅKLAGES TIL NÆRMESTE OVERORDNEDE
PÅTALEMYNDIGHET (STATSADVOKATEN I DISTRIKTET/
RIKSADVOKATEN). FRISTEN FOR Å KLAGE ER TRE UKER
FRA DENNE UNDERRETNINGEN KOM FREM TIL DEM.
KLAGE SKAL SENDES OM POLITIDISTRIKTET.

MED HILSEN
NORD-TRØNDELAG POLITIDISTRIKT

DISIPLINÆRNEMDEN

Sak nr.: DNM-017-2010/OSL-128-2009

Klagen gjelder: God advokatskikk/salærberegning

Klagers navn: Arild Lundquist

Innklaget advokats navn: Advokat Oddvar Fosaas

Beslutningsdato: 1. mars 2010

I behandlingen har deltatt: Dommer Ernst Moe

Konklusjon: Klagen avvises.

Disiplinærnemnden avga slik beslutning:

Arild Lundquist har 31. juli 2009 klaget til Advokatforeningen over advokat Oddvar Fosaas handlemåte og salærkrav. Innklagede advokat har gitt uttalelse til klagen i skriv datert 27. august, 14. september og 12. oktober 2009. Klageren har kommet med tilleggsuttalelser i skriv datert 17. september og 25. november 2009, 30. november og 5. desember 2009.

Klagen ble behandlet av Advokatforeningens disiplinærutvalg for Oslo krets, som 28. desember 2009 avsa beslutning med slik **konklusjon**:

- 1. Advokat Oddvar Fosaas salær står i rimelig forhold til arbeidets omfang, oppdragets art og forholdene forøvrig.*
- 2. For øvrig frifinnes advokat Oddvar Fossaas*

Utvalget begrunnet sin avgjørelse med at klagen var fremsatt for sent. Nærmere om saksforholdet og utvalgets begrunnelse fremgår av utvalgets beslutning.

Klager har i rett tid påanket utvalgets avgjørelse til Disiplinærnemnden. Anken er datert 9. februar 2010 og mottatt 11. februar 2010. Klageren anført at innklagede gjorde seg utilgjengelig for klager og dermed ikke fullførte oppdraget slik han var forpliktet til. Innklagede har dessuten påført klageren store ekstrakostnader fordi klager måtte engasjere annen advokat. Det er feil når disiplinærutvalget ved lederen har funnet klagen som grunnløs.

Innklagede er kjent med anken og har avgitt uttalelse i brev datert 16. februar 2010.

Saken fremstår for Disiplinærnemnden i samme stilling som for utvalget.

Partene ble ved brev av 12. februar 2010 fra Disiplinærnemndens sekretariat underrettet om at saken var oversendt Disiplinærnemndens leder til vurdering av om anken skulle undergis realitetsbehandling, jfr. Advokatforskriften § 5-5 første ledd. I henhold til denne bestemmelsen har Disiplinærnemndens leder myndighet til å avvise en klage hvor fristen for å klage eller anke er oversittet, hvor klagen er åpenbart grunnløs, hvor klageren ikke har rettslig klageinteresse eller hvor det påklagede forhold er brakt inn for domstolen.

Disiplinærnemnden er kommet til samme resultat som disiplinærutvalget og kan slutte seg til utvalgets begrunnelse.

Når det gjelder ankefristen, bemerker Disiplinærnemnden at Advokatforeningens oversendelsesbrev datert 1. februar 2010 inneholder en skrivefeil, idet ankefristen ble opplyst til å være 1. februar 2010, mens riktig dato er 1. mars 2010.

I likhet med disiplinærutvalget mener Disiplinærnemnden at klageren har rett til å fremsette klage over advokatens håndtering av oppdraget inn for disiplinærmyndighetene.

I klagen og anken er det særlig anført at klageren har måttet skolere innklagede i jussen, noe som må oppfattes som en klage på kvaliteten på det arbeidet som er utført. Til dette bemerker Disiplinærnemnden at det ligger utenfor disiplinærmyndighetenes oppgave å overprøve kvaliteten på advokatens arbeid. Det er bare dersom det er tale om klare feil eller forsømmelser at de advokatetiske regler kan anses for å være overtrådt. Klagers anførsler om at han har måttet lære opp innklagede fremtrer mer som udokumenterte påstander enn som påvisning av klare feil og forsømmelser fra innklagedes side. Disiplinærnemnden kan heller ikke se at de advokatetiske regler er overtrådt ved at innklagede skal ha gjort seg utilgjengelig for å bistå klageren med utforming av anke. Disiplinærnemnden finner det bemerkelsesverdig at klageren anfører at han måtte lære opp innklagede, at innklagede hadde gitt uttrykk for at tingrettens dom var riktig, at klageren selv skrev utkast til anke, og at han til tross for dette ville ha innklagedes bistand til å fremsette anke. Etter det som fremgår av dokumentene, ble klagers anmodning om bistand til anke fremsatt etter at innklagede reiste på ferie. Klageren kan ikke ha en berettiget forventning om at innklagede til enhver tid og uten forutgående avtale om det skal være tilgjengelig når klager har behov for det. Disiplinærnemnden kan på denne bakgrunn ikke se at innklagede har overtrådt de advokatetiske regler. Klagen må avvises som åpenbart grunnløs.

I klagen er også salærkravet brakt inn for disiplinærutvalget, noe som er videreført i anken side 2. Det er uklart om dette er ment som et ankepunkt, eller bare er en bekreftelse på at dette spørsmålet er voldgitt til Advokatforeningen. Uansett mener Disiplinærnemnden at en klage og anke på dette punktet ikke kan føre fram. Det er ikke fremsatt konkrete innsigelser mot salærberegningen, verken når det gjelder timeantall eller timesats. Det vises til utvalgets begrunnelse som tiltres.

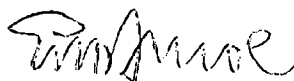
Det ligger utenfor disiplinærorganenes kompetanse å ta stilling til erstatningskrav, som må avvises fra behandling.

Klagen må i sin helhet avvises som åpenbart grunnløs.

Avgjørelsen er fattet av Disiplinæmemndens leder med hjemmel i Advokatforskriften § 5-5 første ledd.

Konklusjon:

Klagen avvises.

Ernst Moe
leder

DISIPLINÆRNEMNDEN

Sak nr.: DNM-005-2010/OSL-127-2009

Klagen gjelder: God advokatskikk/salærberegning

Klagers navn: Arild Lundquist

Innklaget advokats navn: Advokat Brynjar Mørkved

Beslutningsdato: 1. mars 2010

I behandlingen har deltatt: Dommer Ernst Moe

Konklusjon: Klagen avvises.

Disiplinærnemnden avga slik beslutning:

Arild Lundquist har 31. august 2009 klaget til Advokatforeningen over advokat Brynjar Mørkveds og advokat Oddvar Fosaas handlemåte og salærkrav. Innklagede advokat har gitt uttalelse til klagen i skriv datert 1. september, 15. oktober og 4. november 2009. Klageren har kommet med tilleggsuttalelser i skriv datert 17. september og 3. november 2009.

Klagen ble behandlet av Advokatforeningens disiplinærutvalg for Oslo krets, som 9. november 2009 avsa beslutning med slik konklusjon:

Klagen avvises.

Utvalget begrunnet sin avgjørelse med at klagen var fremsatt for sent. Denne avgjørelsen gjelder klagen mot advokat Brynjar Mørkved.

Nærmere om saksforholdet og utvalgets begrunnelse fremgår av utvalgets beslutning.

Klager har i rett tid påanket utvalgets avgjørelse til Disiplinærnemnden. Anken er datert 22. desember og postlagt 23. desember 2009. Klageren anført at han ikke kjente til at klagefristen overfor disiplinærutvalget er seks måneder, og at det i dette tilfellet foreligger slike særlige grunner som tilsier at klagen skal tas opp til behandling. Det er vist til opplysninger i brev til disiplinærutvalget, datert 5. desember 2009. Klageren fikk ingen opplysninger fra innklagede om klagefrist. Det var først da han mottok oppdragsbekreftelse fra et annet advokatfirma at han ble kjent med at det løp en klagefrist. Klageren har også vist til at innklagede advokat truet klageren med rettslige skritt i brev datert 5. desember 2008, men i en telefonsamtale 29. desember 2008 uttalte at de i stedet skulle komme til enighet. Da partene ikke ble enige, ble saken brakt inn for Advokatforeningen.

Innklagede er kjent med anken og har avgitt uttalelse i e-post datert 25. januar og kommet med ytterligere ett innlegg ved e-post av 4. februar 2010.

Saken fremstår for Disiplinærnemnden i samme stilling som for utvalget, med unntak av Indre Namdal forliksråds dom av 10. november 2009, som gjelder dom for innklagedes salærkrav.

Partene ble ved brev av 15. januar 2010 fra Disiplinærnemndens sekretariat underrettet om at saken var oversendt Disiplinærnemndens leder til vurdering av om anken skulle undergis realitetsbehandling, jfr. Advokatforskriften § 5-5 første ledd. I henhold til denne bestemmelsen har Disiplinærnemndens leder myndighet til å avvise en klage hvor fristen for å klage eller anke er oversittet, hvor klagen er åpenbart grunnløs, hvor klageren ikke har rettslig klageinteresse eller hvor det påklagede forhold er brakt inn for domstolen.

Disiplinærnemnden er kommet til samme resultat som disiplinærutvalget og kan slutte seg til utvalgets begrunnelse.

Fristen for å klage en advokat inn for de disiplinære myndigheter er seks måneder etter at klageren var eller burde være kjent med de påklagede forhold. De forhold som er omfattet av klagen, skriver seg tilbake fra 2008. Klagen ble fremsatt 31. juli 2009. Den ordinære klagefristen på 6 måneder er dermed oversittet.

Klagefristen på seks måneder er fastsatt av Advokatforeningens Representantskap og samsvarer med klagefristen for klager til Disiplinærnemnden, fastsatt ved forskrift til domstolloven kapittel 11 (Advokatforskriften). Fristen er fastsatt i begge parter interesser. Fristens lengde gir en klager rimelig tid til å undersøke om det er klageadgang, om det løper en klagefrist, dersom dette ikke er kjent for vedkommende, og til å vurdere om advokatens forhold ønskes prøvet av de disiplinære organer for advokater, og til å utarbeide en klage. Manglende kjennskap til klagefristens lengde er således ikke i seg noen grunn for at en for sent fremsatt klage skal tas til behandling. En for sent inngitt klage kan bare tas under behandling dersom klageren ikke kan lastes for å ha oversittet fristen eller for å ha drøyd med å klage etterpå, eller dersom særlige grunner gjør det rimelig likevel å realitetsbehandle klagen. Spørsmålet om særlige grunner er til stede vil måtte skje etter en totalvurdering. Det klare utgangspunkt er som beskrevet ovenfor at en klagefrist på seks måneder gir klageren rimelig tid til å vurdere forholdet og til å fremme eventuell klage.

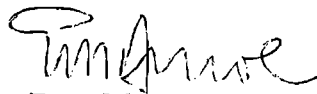
Disiplinærnemnden kan ikke se at de opplysninger som klageren har kommet med i anken eller tidligere tilsier at det foreligger slike særlige grunner som berettiger at klagen kan tas opp til behandling. Manglende kjennskap til klageadgangen og at klagefristen er 6 måneder representerer ikke særlige grunner. Den lange fristen er nettopp satt av hensyn til den private part. Heller ikke klagerens angivelige forsøkte å få i stand en minnelig ordning med innklagede kan anses som noen særlig grunn.

Under henvisning til dette finner Disiplinærnemnden at det ikke foreligger slike særlige grunner som gjør det riktig å se bort fra at klagefristen er oversittet.

Avgjørelsen er fattet av Disiplinærnemndens leder med hjemmel i Advokatforskriften § 5-5 første ledd.

Konklusjon:

Klagen avvises.

Ernst Moe
leder